

Thông tin về Thiên nhiên và Bảo tồn

Nguồn: pháp luật Việt Nam

Số: 84

Ngày: 25-3-2010

Rừng xanh "rên xiết"

■ Phóng sự điều tra của THỌ PHƯỚC - VĂN MINH

Kỳ III:

CON ĐƯỜNG KÉO GỖ

Sau nhiều ngày lặn la làm quen, kết thân với đám lâm tặc trong rừng Thần Sa Phụng Hoàng, chúng tôi đã có thể ra vào khu rừng này như những lâm tặc chính hiệu mà không bị ai để ý.

Con đường kéo gỗ của lâm tặc lấy Khu bảo tồn thiên nhiên Thần Sa Phụng Hoàng làm địa bàn khai thác nối từ đầu bản Suối Phà ra tới Trường Tiểu học Nghinh Tường. Với chiều dài chừng 2,5km, lòng đường đất bazan rộng 80cm nằm chơi vơi giữa vách núi và một bên là vực sâu ngày ngày hằn dấu chân lâm tặc và những kẻ chở gỗ thuê.

Chúng kiến cảnh lâm tặc vận chuyển những thanh gỗ nghiêng nặng không dưới 50kg, từ trong rừng ra khu vực bãi tập kết mà chúng tôi không khỏi rợn người. Mỗi lần vào rừng, các lâm tặc mất khoảng ba giờ đồng hồ để tới các LÁN gần nhất, nơi có các thửa gỗ đẹp. Đường đi với một bên là vách đá lởm chởm, một bên là hố, là vực sâu hun hút luôn há miệng sẵn sàng nuốt chửng sinh mạng

khách bộ hành. Cung đường có những đoạn nép mình vào vách đá dựng đứng, hẹp chỉ đủ cho một người lách qua và muốn vác gỗ qua đoạn này, lâm tặc buộc phải có cả sức khỏe và sự dẻo dai, khéo léo để lườn lách, giữ thăng bằng.

Một câu hỏi băng qua của chúng tôi: "Vận chuyển gỗ thế này khác nào đánh cược với tử thần?". "Đường đi là ở mình. Ngày xưa, đường vào rừng âm u, rất khó đi chuyển. Thế nhưng, có bước chân người rồi thì đá núi cũng phải mòn thôi. Với lại, ai đi vác gỗ mà chả nhớ vị trí của từng tảng đá, gốc cây. Thi thoảng, có đoạn đường nào khó, mọi người lấy thanh gỗ kê vào để đi. Với những đoạn đường đất dốc quá thì chúng tôi dùng một cái móc sắt hình chữ U đóng vào một đầu thanh gỗ. Dùng một đoạn dây thừng buộc vào móc sắt mà kéo. Có nhiều người kéo không quen nên gỗ xuống nhanh hơn người rồi đâm luôn vào chân. Chuyện gãy chân xảy ra như cơm bữa" - Ty, một lâm tặc có thâm niên hơn 5 năm chuyên gỗ thuê phân bua.

Sau khi gỗ được vác ra bìa rừng, công đoạn tiếp theo thuộc về những người vận chuyển bằng xe máy. Đường rừng vất vả, nguy hiểm một thì sự mạo hiểm còn gấp cả chục lần ở công đoạn này. Điểm bắt đầu của đoạn đường từ bản Suối Phà ra tới Trường Tiểu học

Nghinh Tường dài 2,5km, lòng đường rộng 80cm trên nền đất bazan nằm chơi vơi giữa một bên vách núi, một bên vực sâu. Triệu Tiến Lâm, người xã Nghinh Tường, chuyên chở gỗ thuê kể lại: "Không ít người chở gỗ đã ngã xuống vách núi khi đi qua đoạn đường quá hiểm trở này. Chỉ cần vấp phải một mô đất thì xe dẫu đổ về bên vách núi cũng sẽ bị núi đẩy xuống vực, vì thanh gỗ va vào vách núi sẽ đẩy ngược xe ra. Nhiều người có kinh nghiệm sẽ nhẩy khỏi xe, may thì bám được vào bụi cây trên vách đá, không may thì lăn xuống vực với xe máy và bị thương tật vì gỗ đè"...

Cũng ở cung đường tử thần này, lâm tặc không thể vận chuyển những thanh gỗ lớn bằng sức người và xe máy nên chủ gỗ thường thuê dân địa phương dùng những con trâu mộng kéo gỗ ra ngoài cửa rừng. Sức trâu là vậy nhưng đi chưa được trăm mét là người phải cho trâu đứng lại nghỉ. Thậm chí, lên những đỉnh dốc, mắt con trâu đỏ ngầu lên, mồm sùi bọt mép kéo lê từng xăng-ti-mét tám gỗ lên dốc.

Về con đường kéo gỗ này, ông Hoàng Tiến Hiền, một người dân yêu rừng sống ở cửa rừng Thần Sa, nói: "Đoạn đường này do dân bản khai phá ra. Người dân địa phương chúng tôi thừa khả năng mở rộng nó để đi lại thuận tiện nhưng làm vậy thì lâm tặc sẽ

chuyển gỗ dễ dàng hơn".

Lo ngại của những người dân như ông Hiền là không hề thiếu cơ sở bởi đường rừng còn khó đi như vậy mà đã có nhiều người, nhiều thành phần sẵn sàng lao vào nguy hiểm để chở gỗ lậu. Liên quan tới việc này, thậm chí đã có một công an viên xã La Hiền,

huyện Võ Nhai bị tai nạn chết khi đang chở gỗ lậu từ trong rừng ra. Vụ tai nạn trên xảy ra vào tháng 10/2008, nạn nhân là anh Ma Văn Vinh, công an viên xã La Hiền, bị gỗ trên xe đè dẫn đến đa chấn thương rồi tử vong tại khu cầu Tiên Đường, xã Nghinh Tường.

Chở gỗ lậu. Lén lút. Trốn tránh. Bị tai nạn. Thương tật. Chết chóc... Cái vòng luẩn quẩn ấy đã, đang chi phối cuộc sống của bao con người ở khu vực rừng Thần Sa. Những con người ấy đang đem ngày đánh đổi mạng sống của chính mình bằng mạng sống của những cánh rừng. Vì sao trong tất cả các loài sinh ra từ rừng, sống dựa vào rừng, chỉ có duy nhất loài người là quay trở lại giết rừng, đào tận gốc, tróc tận rễ "Cội nguồn, Bàu sữa thiên nhiên, Lá phổi xanh kỳ diệu" của chính mình!?

(Còn tiếp)